

gozdarstva od Boča preko Pohorja pa tja do Slovenskih goric.

Vinka ni vel' med nami, njegov življenjski krog je sklenjen. Poslavljamo se z bolečino v srcu ter z globoko veseljno, da smo ostali brez dobrega goz-

darskega strokovnjaka in iskrenega prijatelja. Njegova dela in njegova misel pa ostaja že nam, zato se ga bomo gozdarji trajno in s hvaležnostjo spominjali.

Slava mu!

Mag. Jože Ajdič

Ob tragični nesreči prijateljev, kolegov iz Gozdarskega inštituta Jastrebarsko

V torek popoldan, 10. februarja 1998, se je na cesti Črniče - Knin tragično končala življenjska pot šestih hrvatskih gozdarjev. Dr. Nikola Komlenović, dr. Petar Rastovski, dr. Branimir Mayer, mag. Goran Bušić, mag. Zlatko Perić in prof. dr. Ante Kristinić so umrli v prometni nesreči, ki je zadala strahoten udarec hrvatski znanosti na področju gozdarstva.

Prof. dr. Kristinić je bil vodilni hrvatski strokovnjak na področju genetike in žahitnenja na Šumarski fakulteti v Zagrebu. Ostali ponesrečeni so delovali na Šumarskem institutu v Jastrebarskem na oddelku za gozdno ekologijo in gojenje. Ukvajali so se s pedogenijo, fiziologijo in ekofiziologijo drevja ter propadanjem drevja na Hrvaškem (dr. Komlenović in dr. Rastovski), z vodno-zračnimi raziskavami gozdnih tal (dr. B. Mayer) in genetiko ter semenjskimi planatažami (mag. Perić). Uspešno so raziskovali propadanje hrasta na Hrvaškem, uvajali so monitoring ICP Forests, kjer so navkljub vojnemu razmetam v zadnjih letih uspeli izvesti popise poškodb drevja skupaj s popisi tal in foliarnimi analizami na 16 x 16 km mreži. Poleg osnovnih nalog so izvajali poglobljene raziskave II. zahtevnosti

stopnje programa ICP Forests, sodelovali pa so tudi v mednarodnih delovnih skupinah (Alpe - Jadran, EUFORGEN). Kljub neugodnim razmeram za raziskovalno delo na Hrvaškem, so uspeli ohraniti visokoraven znanstveno-raziskovalnega dela. Kar je posopej bolj, je resnica, da sta v istem trenutku preminula starejši, mentorski, in mladi rod znanstvenikov. Na nekaterih področjih je nastala praznina, ki jo bo težko nadomesiti.

V preteklih letih so se med slovenskimi raziskovalci: GIS ter Šumarskim institutom Jastrebarsko razvile številne strokovne in prijateljske vezi. Kot v posmeh usodi smo obvestilo o pridobljenem hrvatsko-slovenskem MZT projektu prejeli tik pred nesrečo, saj so bili vanj vključeni vsi preminuti. V svojem imenu in v imenu kolegov bi se rad zahvalil za zmeraj topel sprejem in strokovna mnenja svojega mentorja dr. N. Komlenoviča, s katerim sva se srečevala na institutih in strokovnih srečanjih doma in v tujini. Pogrešal bom njegov prijazni nasmej, človeško topilno ter širino znanja in znanstveno radovednost, ki takoj primanjkujejo nekaterim novodobnim strokovnjakom pri našem raziskovalnem delu.

Dr. Primož Simončič, Dr. Hojka Kraigher